

در باره‌ی موقعیت کنونی «حزب کمونیست ایران»

و مناسبات ما با آن

مصوب کنگره‌ی نهم کومه‌له

(تیر - مرداد ماه ۱۳۸۰، ژوئیه‌ی ۲۰۰۱)

کنگره‌ی نهم کومه‌له - سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران، ضمن تأیید مجدد اسناد مصوب کنفرانس بازسازی کومه‌له در مورد نقد تجربه‌ی حزب کمونیست ایران، یک بار دیگر تأکید می‌کند که آن اختلافی که بر محور احیای فعالیت مستقل کومه‌له و یا ادامه‌ی قالب تشکیلاتی حزب کمونیست ایران شکل گرفت، در واقع خود نتیجه‌ی شکافی بود که از مدت‌ها قبل در رهبری حزب کمونیست ایران بروز یافته بود. این اختلافات در رهبری حزب کمونیست ایران به فاصله‌ی کوتاهی بعد از انشعاب جریان موسوم به کمونیسم کارگری در ده سال قبل، به طور مشخص بر سر بررسی و ارزیابی از این انشعاب و بررسی و نقد دیدگاه‌های جریان کمونیسم کارگری و سپس و به تدریج بر سر نقد و ارزیابی از کل تجربه‌ی حزب کمونیست ایران، شکل گرفت و در نهایت به خط بازسازی کومه‌له و ترک قالب تشکیلاتی حزب کمونیست ایران منجر گردید. به این معنی، بازسازی کومه‌له و جدا شدن آن از حزب کمونیست ایران آن حلقه‌ای بود که گسست قطعی و نهائی با میراث کمونیسم کارگری را به سرانجام رسانید.

اکنون با گذشت نزدیک به یک سال از فعالیت مستقل کومه‌له، حقانیت خط مشی کنفرانس بازسازی کومه‌له در عمل و از روی نتایج بسیار مثبت آن در عرصه‌ی سیاسی و اجتماعی کردستان به روشنی به اثبات رسیده است. استقبال وسیع توده‌های مردم در شهرها و روستاهای کردستان در چنین فاصله‌ی زمانی کوتاهی موجب شد که کومه‌له یک بار دیگر خود را در وسط صحنه‌ی سیاسی کردستان ایران بیابد و نشان داد که احیای فعالیت مستقل کومه‌له و ترک قالب تشکیلاتی حزب کمونیست ایران نه تنها به تضعیف کومه‌له نیانجامید و نه تنها یک اقدام محدود درون تشکیلاتی نبود، بلکه در درجه‌ی اول یک اقدام سیاسی بر مبنای درک و پاسخگویی به یک ضرورت سیاسی و در نظر گرفتن مصالح جنبش انقلابی در کردستان و در راستای مصالح کل جریان سوسیالیستی در کردستان و ایران بود.

اکنون از روی یک بررسی همه‌جانبه و منصفانه‌ی این حرکت و با توجه به تأثیرات آن بر رویدادهای سیاسی یک سال اخیر و تحرک سیاسی که در جامعه‌ی کردستان ایجاد کرده و نیز با توجه به استقبال وسیعی که طیف کومه‌له و کارگران و زحمتکشان کردستان و روشنفکران مبارز و جوانان از این اقدام به عمل آورده‌اند، می‌توان با اطمینان از موفقیت پروژه‌ی بازسازی کومه‌له و بیرون آمدن آن از حزب کمونیست ایران سخن به میان آورد.

کنگره‌ی نهم کومه‌له در پرتو چنین ارزیابی‌ای، موقعیت کنونی «حزب کمونیست ایران»

را بررسی نموده، موضع خود و اصول حاکم بر مناسبات آینده ی ما با آن را به این ترتیب بیان می کند.

۱- تناقضات درونی حزب کمونیست ایران و بی خطی سیاسی آن، با از سر گرفتن فعالیت مستقل کومه له، بیشتر و پیچیده تر از گذشته شده است. قسمت اعظم ادبیات این حزب متعلق به کسانی است که در دو مرحله و با دو انگیزه و خط مشی سیاسی کاملاً متفاوت از این حزب رفتند. بنابراین رهبری کنونی این حزب در رأس تشکیلاتی قرار گرفته است که اولاً، از جانب فعالین فکری اصلی آن، گرچه از دو زاویه ی کاملاً متمایز، مورد نقد قرار گرفته و هم چنین موضوعیت آن از نظر اکثریت بنیانگذارانش زیر سؤال رفته است. ثانیاً، با توجه به موقعیت غیراجتماعی این حزب و عدم موفقیت آن در حیات نزدیک به دو دهه اش و بی ربطی کامل آن به طبقه ی کارگر ایران و هم چنین با توجه به ناتوانی و بی خطی رهبری آن، هیچ دورنمایی برای بهبود در موقعیت سیاسی آن وجود ندارد. این حقایق مبرهن و عجز رهبری این حزب از درک آن و اصرار بر کتمان آن، هر روزه حزب کمونیست ایران و رهبری اش را در گرداب التقاط و بی خطی هرچه بیشتری فرو می برد. گرایش فزاینده ی بخشی از رهبری این حزب به اتخاذ نگرش ها و سیاست های کمونیسم کارگری در پاره ای از تحلیل ها و سیاست های مهم در قبال کردستان طی سال های اخیر خود بازتابی از التقاط تئوریک و سیاسی این رهبری و تصفیه حساب نکردن آن با «باورهای مشترک» با کمونیسم کارگری است.

۲- طی یک سال اخیر طرفداران به اصطلاح ترک قالب تشکیلاتی حزب کمونیست ایران در درون این حزب که ادعا می کردند و در میان طیف طرفداران و سمپات های خط بازسازی کومه له چنین وانمود می کردند که در جریان «فراندوم» پیشنهادی، آن ها تفوق پیدا خواهند کرد، نتوانسته اند حتی به مثابه ی یک گرایش سیاسی در صفوف حزب کمونیست ایران، خود را مطرح نمایند و قادر نبوده اند در سطح نمایندگی کردن علنی نظرات خود نیز ظاهر شوند. بنابراین همچنانکه فعالین بازسازی کومه له از همان ابتدا پیش بینی کردند، پیشنهاد فراندوم از جانب اکثریت رهبری حزب کمونیست ایران و سازمان کردستان آن، چیزی بیش از یک مانور دیپلماتیک نبوده و اکثریت افراد و عناصر طرفدار ترک قالب تشکیلاتی «حزب کمونیست ایران»، عملاً به نیروی ذخیره ی گرایش مقابل تبدیل شده و تاکنون از هرگونه عرض اندام مستقل و مؤثر ناتوان بوده اند.

شرکت رهبران این گرایش در لجن پراکنی علیه خط بازسازی کومه له و در وارد کردن اتهامات بی اساس علیه ما، به اضافه ی ناتوانی آن ها برای این که در ظرفیت سخنگویان یک فراکسیون رسمی و سیاسی در درون حزب کمونیست ایران ظاهر شده و کار کنند، عملاً آن ها را از لحاظ سیاسی در چنان بن بست قرار داده است که توان هرگونه تلاش جدی برای دفاع از خط احیای کومه له را از آنان سلب کرده است. همه ی شواهد نشان می دهد که طرفداران گرایش ادامه ی فعالیت تحت نام حزب کمونیست ایران در رهبری این جریان تفوق داشته و در آینده نیز سکان این تشکیلات را به دست خواهند داشت.

۳- نه تنها از نقطه ی نظر ما، فعالین خط بازسازی کومه له، بلکه از نظر اکثریت قریب به اتفاق طیف کومه له، وحدت مجدد تنها در قالب تشکیلاتی کومه له می توانست و

می تواند متحقق شود و ما در یک سال گذشته بارها این موضع اصولی خود را بیان کرده و صادقانه در راه وحدت وسیع نیروها و عناصر طیف کومه له تلاش کرده ایم، در حالیکه رهبری حزب کمونیست ایران و سازمان کردستان آن، برعکس، وحدت مجدد تحت نام کومه له را به معنای نفی افتراها و اتهامات بی اساس تاکتونی خود و جوابگو شدن صادقانه در مقابل جنبش درک می کند و لذا آن را به زیان منافع و موقعیت محفلی خود تشخیص داده و با تمام توان با تحریک کینه و خصومت و ایجاد تشنج در جهت تخریب و از بین بردن زمینه های هرگونه وحدت و تفاهم کوشیده است. به این ترتیب رهبری حزب کمونیست ایران بدون درنظر گرفتن مصالح جنبش و پیشرفت آینده ی جریان کومه له و صرفاً از زاویه ی منافع محدود سازمانی گروه خود و حفظ موقعیت خود حرکت کرده و درواقع هم چون عاملی منفی بر سر راه مصالح عمومی کومه له و آینده ی خط رادیکال سوسیالیستی در کردستان عمل کرده و می کند.

۴- حزب کمونیست ایران، که خود در یک مقطع تاریخی معین از حیات چپ ایران و اساساً با اتکا به کومه له و جایگاه آن در کردستان و محبوبیت آن در میان چپ ایران تشکیل شد، اکنون جز یک اسم بی مسما چیزی نبوده، هیچ واقعیت اجتماعی و هیچ ضرورت سیاسی را نمایندگی نمی کند. ماندن در قالب تشکیلاتی حزب کمونیست ایران در حقیقت معنایی جز تن دادن به یک خودفریبی ندارد. حفظ این نام و قالب تشکیلاتی در نزد توده ی تشکیلاتی باقی مانده در آن با این استدلال توجیه می شود که گویا دست برداشتن از این قالب تشکیلاتی به معنای دست شستن از آرمان های سوسیالیستی و درغلتیدن به ایدئولوژی ناسیونالیستی خواهد بود. این استدلال که فاقد هرگونه پشتوانه ی تئوریک بوده و با تاریخ گذشته ی کومه له نیز که همواره یک تشکیلات سوسیالیستی بوده ناخواناست، قبلاً نیز از طرف جریان موسوم به کمونیسم کارگری عنوان شده بود تا با وحشت پراکنی در مورد لولوی ناسیونالیسم از رشد و شکوفائی کومه له جلوگیری شود و تقلید این شگرد از طرف رهبری حزب کمونیست ایران در دوره ی اخیر نیز هدفی جز ایجاد یک ترس واهی در میان توده ی تشکیلاتی آن ها و لذا ایجاد یک مانع ذهنی و تصنعی بر سر راه پیوستن آن ها به خط بازسازی کومه له ندارد. با این همه و علیرغم این ترفندها، انزوای هرچه بیشتر حزب کمونیست ایران و به حاشیه کشیده شدن هرچه بیشتر آن در صحنه ی سیاسی کردستان اجتناب ناپذیر است و روند گسستن افراد و فعالان سیاسی طیف کومه له از حزب کمونیست ایران در داخل کردستان هم اکنون با سرعت در جریان است.

این آینده ی محتوم برای آن بخش از فعالین حزب کمونیست ایران که سال ها انرژی و فعالیت خود را در راه آرمان های انسانی در ایران و کردستان صرف کرده اند و فعالیت جدید و ثمربخشی را نیز آغاز نکرده اند، البته یک تراژدی انسانی خواهد بود و نتیجه ای جز انفعال و گوشه نشینی آنان به دنبال نخواهد داشت. تنها راه جلوگیری از این تباهی سیاسی، برای آن دسته از افراد که به امید یک توهم و یا تحت تأثیر فضای هیستریک علیه خط بازسازی کومه له و شخصی کردن اختلافات سیاسی در صفوف این حزب باقی مانده بودند، یک بازبینی جدی در مواضع تاکتونی و پشتیبانی از خط بازسازی کومه له و تقویت آن است. کنگره ی نهم کومه له به ویژه و در همین راستا به تشکیلات و نیروهای کومه له در نقاط

مختلف و در داخل کردستان، توصیه می کند که در برخورد به عناصری که هنوز خود را در پیوند با حزب کمونیست ایران می بینند، برخورد رقیقانه کرده و با صمیمیت و صبر و حوصله مواضع کومه له را برای آنان تشریح کرده و تا آنجائی که امکان دارد اجازه ندهند رهبری حزب کمونیست ایران همراه با خود بخشی از نیروی اصیل و صدیق کومه له را به گرداب یأس و نومیدی و انزوا براند.

۵- ما همواره تأکید کرده ایم و یک بار دیگر دیگر اعلام می داریم که خواهان طرح بحث ها و اختلافات سیاسی و نظری فیما بین به دور از هرگونه تحریکات غیر سیاسی هستیم و با اعتقاد به تکثر سیاسی در کردستان بر این باوریم که قضاوت در مورد حقانیت سیاسی احزاب و نیروهای سیاسی را باید به تشخیص توده های مردم واگذار کرد. به همین دلیل و با توجه به شرایط خاص دو تشکیلات کومه له و حزب کمونیست ایران اعلام می داریم که تبلیغات خصمانه، توهین آمیز و شخصی که به صورت یک کمپین از جانب رهبری حزب کمونیست سازمان داده شد، چیزی نیست جز فرار از مبارزه ی سالم سیاسی و ایجاد تشنج به منظور حفظ سنگر شکننده و سکتاریستی ای که در مقابل کومه له ایجاد نموده اند. از این رو کنگره ی نهم کومه له از همه ی نیروهای رادیکال و چپ و دوستان جنبش انقلابی کردستان می خواهد که به طور جدی و با صراحت نسبت به زبان تبلیغی افتراآمیز، تشنج آفرین و جنگ طلبانه ی رهبری حزب کمونیست به وی هشدار بدهند.

بر اساس همین دیدگاه ما خواهان تنظیم مناسبات سیاسی و عادی سازی روابط با حزب کمونیست ایران بوده و هستیم و در همین راستا بارها برگزاری نشست مشترک در سطح بالا بین دو جریان و وارد شدن در مذاکره به منظور تلاش برای حل مسائل بین دو طرف از راه گفتگوهای مستقیم را خواستار شده ایم که این مورد نیز تاکنون با لجاجت غیرمنطقی رهبران حزب کمونیست ایران و سازمان کردستان آن روبه رو شده است. ضمناً ما لازم می دانیم بار دیگر یادآوری کنیم که یکی از مسائل فیما بین، غصب نامشروع کلیه ی اسناد، آرشیوها و امکانات گوناگون تشکیلاتی از طرف رهبری حزب کمونیست ایران است.

از این رو کنگره ی نهم کومه له به کمیته ی مرکزی منتخب خود اختیار می دهد که برای تنظیم مقررات و ضوابط مربوط به مناسبات با حزب کمونیست ایران بر اساس اصول اعلام شده ی فوق تصمیمات لازم را اتخاذ نماید و درعین حال خواست غیرقابل صرف نظر کردن ما مبنی بر امکان دسترسی ما به آرشیو و اسناد مشترک و سهم ببری عادلانه از امکانات تشکیلاتی را طرح و پیگیری کند.